

CZY LUBIMY ROBIĆ KOLOROWE NIESPODZIANKI?

ANNA GŁADYSIAK-KALINOWSKA
BARBARA MARKIEWICZ
ELŻBIETA OSUCH

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
Jadwiga Iwanowska
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta - Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna - Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć:

Czy lubimy robić kolorowe niespodzianki?

Cele

Cel ogólny:

Uzmysłowienie, jak ważną rolę w odżywianiu spełniają warzywa; poznanie zawodów: kucharka, intendientka, kelner, fotograf; kształcenie umiejętności czytania instrukcji i współdziałania w grupie.

Cele operacyjne

Dziecko:

- rozpoznaje warzywa: koper, szczypiorek, por, pietruszka, marchewka, kapusta, burak, cebula, ogórek, pomidor (p),
- poznaje określenie: krasny (p),
- wie, czym zajmuje się kucharka, intendientka, kelner, fotograf (p),
- wykazuje zainteresowanie tańcem (p),
- samodzielnie odczytuje obrazy schematyczne/instruktażowe (p),
- korzysta z nowoczesnej technologii (p),
- odpowiada na pytania problemowe (p),
- liczy w zakresie sześciu (p),
- próbuje odwzorować układ trzy- i czteroelementowy (p),
- potrafi wejść w rolę (p),
- uczestniczy w zabawach ruchowych, muzycznych (f),
- nazywa emocje: radość, smutek (e),
- szuka wsparcia w sytuacjach trudnych (e),
- używa zwrotów grzecznościowych(s),
- współdziała w grupie (s).

Metody/Techniki/Formy pracy:

Rozmowa problemowa, sytuacyjna; zajęcia praktyczne, praca zbiorowa, grupowa, indywidualna.

Środki dydaktyczne:

Nagranie piosenki: „Warzywa” (PiosenkiDlaDzieci.tv – itunes.apple.com/ro/app/piose...); kosz z warzywami: koper, szczypiorek, kalarepa, fasola, seler, pietruszka, marchewka, kapusta, burak, cebula, ogórek, pomidor, cukinia, instrukcje obrazkowe, dekoracja stołu, talerze, sztucze, serwetki, pokrojone warzywa, chleb, patyczki do szaszłyków.

Zastosowanie narzędzi ICT:

Tablica interaktywna lub komputer z dużym monitorem – z dostępem do Internetu, telefony komórkowe.

Opis przebiegu zajęć:

1. Do sali przedszkolnej wchodzi pani intendentka i śpiewa na melodię piosenki „Wniosły dzieci z sadu”:

I. Przyniosłam z ogrodu koszyk przepękniony:
warzyw żółtych, warzyw krasnych i warzyw zielonych. / bis

II. Trzeba te warzywa pięknie poukładać
i pomyśleć, które teraz do czego się nada. / bis

III. Które do zjedzenia, które do pieczenia,
które znów na grilla będzie, które do suszenia. / bis

2. Dzieci wyjmują warzywa z kosza i układają zgodnie z przeznaczeniem: do zjedzenia na surowo, do ugotowania, do suszenia, do grillowania. Wyjaśniają określenie krasny. Jeśli go nie znają, to wyjaśnia je nauczycielka.

3. Wspólnie ustalają, co będzie tematem zajęć.

4. Podział na grupy: dzieci, wybierają sobie warzywa do zjedzenia na surowo i zgodnie z wybranym warzywem przechodzą do przygotowanego stolika.

5. Zajęcia w czterech bazach, które przygotowały panie kucharki (według instrukcji – PECS):

- jestem kucharką/kucharzem – dzieci wykonują kanapki i szaszłyki z pokrojonych produktów,
- jestem organizatorem uroczystości – dzieci ubierają stół na przyjęcie,
- jestem kelnerem/kelnerką – dzieci układają na stole talerzyki, sztucce,
- jestem fotografem – dzieci telefonami robią zdjęcia, z których powstanie instrukcja przygotowania przyjęcia.

6. Zabawa ruchowa z elementami choreoterapii (w zależności od umiejętności grupy trzymają się za ręce lub nie):

I zwrotka: dzieci poruszają się jedno za drugim, po obwodzie koła, w rytm muzyki,

II zwrotka: zmieniają kierunek ruchu,

III zwrotka: zatrzymują się, odwracają się do środka koła, w rytm muzyki zbliżają się do środka,

IV zwrotka: wracają tyłem, kłaniają się.

Piosenka o warzywach:

Jedz warzywa, bo to dobre jest

I na zdrowie i na siłę też

Rośnij w górę i rumieńce miej

Żaden twój kolega nie pokona cię

Marchew z ziemi wyskoczyła już
 Kalarepa obok stoi tuż
 Czerwony pomidor śmieje się
 I nas pyta: „Kto nas dzisiaj zje?”

Jedz warzywa, bo to dobre jest
 I na zdrowie i na siłę też
 Rośnij w górę i rumieńce miej
 Żaden twój kolega nie pokona cię

Jedz warzywa, bo to dobre jest
 I na zdrowie i na siłę też
 Rośnij w górę i rumieńce miej
 Żaden twój kolega nie pokona cię

7. Podsumowanie zajęć – dzieci odpowiadają na pytanie: Skąd są warzywa w przedszkolu? Kto przynosi warzywa do przedszkola? Kto przygotowuje potrawy w przedszkolu? Czym zajmuje się kucharka, intendientka, kelner, fotograf? Czy lubimy robić niespodzianki? Co by było, gdyby zabrakło... ?

8. Ewaluacja – dzieci odpowiadają na pytanie: Które warzywa smakowały im najbardziej? Jak przygotowane warzywa są najzdrowsze... ?

9. W domu – chętne dzieci mogą przygotować wspólnie z rodzicami danie z warzyw i przynieść ich zdjęcia w ciągu tygodnia do przedszkola – z nich powstanie przedszkolna wystawa.

Komentarz metodyczny

Scenariusz przewidziany jest dla grupy dzieci cztero- i pięcioletnich. Czas trwania zajęć – 20–25 minuty. Ilość celów szczegółowych jest wynikiem realizacji przydzielonych zadań w bazach przez czworo kolejnych zajęć. Cała grupa została podzielona na zespoły/bazy z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb dzieci. Stworzone warunki umożliwiają dzieciom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi nie czuć się ani „wyróżnionymi” ani inaczej traktowanymi. Każde dziecko wykonuje zadanie we własnym tempie i zgodnie ze swoimi możliwościami. W sytuacjach trudnych w naturalny sposób szuka wsparcia u kolegów lub dorosłych, komunikując swoją potrzebę.